

Миротворчість: Божа мудрість у вирішенні конфліктів.

Відеолекція 9: Вогняна пастка образи

Браян Де Кук:

У попередній лекції ми з вами говорили про те, що приховані бажання, які ховаються в глибині наших сердець, є місцем, де починається конфлікт. Це місце, яке ніхто не бачить. Але, коли ці бажання виходять на поверхню, то розпалюється сильна пожежа і можна потрапити у вогняну пастку образи.

Вогняна пастка подібна до будівлі, яку ви бачите на цій фотографії. Ця будівля є пасткою, тому що все, що знаходиться в ній, розпалює вогонь. Вона швидко згорає, а засоби порятунку дуже обмежені.

Грецьке слово «scandalon», що використовується у вісімнадцятому розділі Євангелії від Матвія, перекладається як "спокуса, образа", а в деяких версіях — як "гріх" або "спотикання". Корінь слова «scandalon» означає «палицю для приманки в пастці». Чи замислювалися ви коли-небудь про образу в такому сенсі, що, коли ображаєтеся, то потрапляєте в пастку, з якої дуже важко вибратися, оскільки можливості до порятунку з неї дуже обмежені?

Коли ми говоримо про образу, я хочу, щоб ви подумали про ситуацію, коли ви, подібно до риби, заковтнули наживку. Ми живемо у світі, де кривдники й ті, кого вони скривдили, перебувають всюди навколо нас. Люди постійно ображаються. Вони завжди вимагають вибачень від тих, хто їх образив. І ми намагаємося не ображати інших. Але образа — це пастка. Нам здається, що ми маємо право ображатися, тому що поведінка тих, хто нас скривдив, відверто кажучи, образлива. І тому, коли ображаємося, то навіть не замислюємося про те, що потрапили в пастку. Здається, що ми перебуваємо там, де маємо бути. Що відбувається, коли в серці з'являється образа? Ми підносимо свої власні інтереси та засуджуємо того, хто нас образив. І третій крок — виправдовуємо свій осуд.

Ісус Христос застерігав від образ і спокус. У Євангелії від Матвія 18:6 записані Його слова: "А хто спокусить одного із цих малих, які вірять у Мене, тому краще повісити млинове жорно на шию і втопити в морській глибині". Говорячи про те, що образа — це пастка, я зовсім не хочу сказати, що ми маємо право бути тими, хто заподіює образу. Ісус Христос ясно говорить: "Краще повісити млинове жорно на шию і втопити в морській глибині".

Він також сказав, що ми маємо очікувати, що зустрінемося з багатьма складними обставинами, включно зі спокусами й образами: "Горе світові від спокус, бо повинні прийти спокуси; однак горе тій людині, через яку спокуси приходять". (Єв. Матвія 18:7). Отже, Сам Господь попереджає нас, щоб ми не ставали спотиканням для інших, не спокушалися і не ображалися. Потім Він звертає увагу на важливі істини про тих, хто схильний до спокуси або, якщо говорити в нашому контексті, вважає себе скривдженим.

У Євангелії від Матвія 18:8-9 записано слова Христа: «Коли твоя рука або нога тебе спокушає, відрубай її та кинь геть від себе; краще тобі увійти в життя кульгавим або кволим, ніж, маючи дві руки та дві ноги, бути вкинутим у вогонь вічний. Коли твоє око тебе спокушає, вийми його й кинь від себе; краще тобі однооком увійти в життя, ніж, маючи два ока, бути вкинутим у вогняну геєну».

Ісус використовує сильну гіперболу, щоб показати, як важливо не потрапити в пастку образ. Слова «відсікти» або «відрізати», мають на увазі дію з відсікання джерела спокуси й образи. Нехай це джерело спокуси впаде на землю. Навіть не звертайте уваги на те місце, де воно лежить.

Коли ми потрапляємо в пастку образи, виникає питання: що ж мені робити? Чи буду я виправдовувати свою образу, тому що в мене є право почуватися скривдженим, або ж я піду за керівництвом Духа і виберусь з пастки?

Який вигляд має вихід із пастки образ? І що ми маємо на увазі, говорячи про відсікання джерела образи? Чи означає це, що я відрізаю людину, яка мене образила? Я розриваю з нею стосунки? Чи означає це, що я дійсно відрубую собі руку? Ні, я не думаю, що це означає щось із перерахованого вище. Христос тут говорить про те, що змушує нас потрапляти в пастку образ і про те, що змушує нас обрватися. Що це за бажання? Які проблеми мого серця змусили мене образитися?

Залишивши на деякий час осторонь того, хто змусив нас образитися і його поведінку, поговоримо про наші власні бажання. Насправді ми ображаємося самі, адже нас ніхто не змушує робити це. Ви не можете змусити мене. Я сам обираю, на що мені обрватися. Ви самі вибираєте, на що обрватися. Коли хтось робить щось неприємне, це ставить мене перед вибором: обрвусь я чи ні? Коли я ображаюся, чи визнаю, що потрапив у пастку, з якої мені потрібно вибратися? Що саме мені потрібно зробити, щоб вивести себе з цього стану образи? Чи знаю я, який вигляд має цей процес звільнення? Згадайте, ми з вами говорили про те, що у всіх цих ситуаціях діє Господь. Він діє, досягає своїх цілей, відкриваючи важливі істини для мого життя. Він відкриває стан мого серця і мої бажання. Важливо дати відповіді на запитання: Що це була за приманка? Чому мене спіймали на цю приманку? Чому це мало значення для мене? Чому це було так важливо, що я обрився? І, що Господь хоче, щоб я зробив, щоб звільнитися з цієї пастки?

Ми з вами говорили про те, що конфлікти відбуваються скрізь. Як нам із вами, християнським лідерам, потрібно вирішувати конфлікти у себе вдома, на робочому місці, в церкві та в бізнесі? Які можливості існують у вас, коли ви стикаєтеся з іншими людьми в конфлікті? Чи помічаєте, що саме відбувається в той момент, коли хтось обрився? У розпал конфлікту існує так багато можливостей, щоб помітити ті бажання, які оголюються через конфлікт. Як правильно реагувати на ці бажання та почуття, щоб насправді бути таким лідером, який прагне сіяти мир Божий у серцях людей?

Звісно ж ми маємо бути особливо уважними до того, щоб не опинитися у вогняній пастці образи. У царстві цього світу існує думка, що обрватися — це нормально. Людину навіть заохочують до образи мало не з будь-якого приводу. Але в Царстві Небесному обрватися не можна. Ніде в Писанні не сказано, що в нас є право робити це. Тим більш, хоча Христа дуже часто намагалися образити та принизити, Він ніколи не обривався. Це був Його вибір. Щоб не потрапити в пастку образ, Він вирішував конфліктні ситуації згідно зі Своїми стосунками з Богом — Отцем, а не відповідно до поширених стосунків між людьми. Детальніше ми поговоримо про це на наступній сесії.

Хай благословить вас Господь! До зустрічі.